

Subtitle

Part 1: A New Student

My name is Mia, and I live in a small town in Thailand.

It's always warm and sunny here, and I love the bright colors of the flowers and the green trees.

I go to school every day, and I have many friends.

We like to play and laugh together.

One day, a new boy came to our school.

His name is Dan.

He is from another town, and his family moved here.

At first, I did not like Dan.

He was quiet and did not talk to anyone.

He looked serious and never smiled.

I thought he was strange.

In our school, we have a big garden.

We can play there during our break time.

One day, I saw Dan sitting alone under a tree.

He was reading a book.

I wanted to know what he was reading, so I walked to him.

"Hi, I'm Mia," I said.

"What are you reading?"

Dan looked up and smiled a little.

"Hi, Mia.

I am reading a book about animals."

I love animals, so I sat down next to him.

"I like animals too," I said.

"Do you have a pet?"

Dan's face brightened.

Machine Translation

ส่วนหนึ่ง 1: นักเรียนใหม่

ชื่อของฉันคือ Mia และฉันอาศัยอยู่ในเมืองเล็ก ๆ ในประเทศไทย

มันอบอุ่นและมีแดดอยู่เสมอที่นี่และฉันรักสีสันสดใสของดอกไม้และต้นไม้สีเขียว

ฉันไปโรงเรียนทุกวัน และมีเพื่อนหลายคน

เราชอบที่จะเล่นและหัวเราะด้วยกัน

วันหนึ่ง มีเด็กใหม่มาที่โรงเรียนของเรา

เขาชื่อแดน

เขามาจากอีกเมืองหนึ่ง และครอบครัวของเขาก็ย้ายมาที่นี่

ตอนแรก ฉันไม่ชอบแดน

เขาเงียบและไม่ได้พูดคุยกับใคร

เขาดูจริงจังและไม่เคยยิ้ม

ฉันคิดว่าเขาแปลกซะอีก

ในโรงเรียนของเรา เรามีสวนขนาดใหญ่

เราสามารถเล่นที่นั่นในช่วงพักของเรา

วันหนึ่ง ฉันเห็นแดนนั่งอยู่คนเดียวใต้ต้นไม้

เขาอ่านหนังสือ

ฉันอยากรู้ว่าเขาอ่านอะไร ฉันเลยเดินไปหาเขา

"สวัสดีฉัน Mia" ฉันกล่าว

"คุณกำลังอ่านอะไรอยู่"

แดนมองขึ้นและยิ้มเล็ก ๆ น้อย ๆ

"สวัสดีค่ะคุณเมีย

ฉันกำลังอ่านหนังสือเกี่ยวกับสัตว์"

ฉันรักสัตว์ดังนั้นฉันนั่งลงถัดจากเขา

"ฉันชอบสัตว์ด้วย" ฉันกล่าว

"คุณมีสัตว์เลี้ยงไหม"

หน้าแดนสว่างขึ้น

"Yes, I have a dog.

His name is Max.

He is very friendly."

We started talking about our pets and favorite animals.

Dan told me many interesting things about his dog.

He even showed me a picture of Max.

I started to think that maybe Dan was not so bad after all.

The next day, during our break time, I saw Dan again in the garden.

This time, he was not alone.

Some other kids were talking to him.

I felt a little jealous, but I also felt happy for him.

Dan was making friends.

After school, I walked home with my best friend, Lily.

I told her about Dan and how he loves animals.

Lily said, "Maybe you can be friends with him.

He seems nice."

I thought about it and decided to give it a try.

The next day, I asked Dan if he wanted to sit with me and my friends during lunch.

He said yes, and we all ate together.

Dan told us funny stories about his old town, and we laughed a lot.

Day by day, Dan and I became friends.

We played together, studied together, and talked about many things.

I found out that Dan is very smart and kind.

He helps me with my homework, and I help him with his Thai.

"ใช่ ฉันมีหมา"

เขาชื่อแม็กซ์

เขาเป็นมิตรมาก"

เราเริ่มพูดถึงสัตว์เลี้ยงและสัตว์โปรดของเรา

แดนบอกฉันสิ่งที่น่าสนใจมากมายเกี่ยวกับหมาของเขา

เขาโชว์รูปแม็กซ์ให้ฉันดูด้วย

ฉันเริ่มคิดว่า บางทีแดนก็ไม่ได้เลวร้ายนัก

วันต่อมา ในช่วงพักของเรา ผมเห็นแดนอีกครั้งในสวน

ครั้งนี้ เขาไม่ได้อยู่คนเดียว

เด็กคนอื่นกำลังคุยกับเขาอยู่

ฉันรู้สึกอิจฉานิดหน่อย แต่ฉันก็รู้สึกมีความสุขสำหรับเขาด้วย

แดนกำลังทำความรู้จักกัน

หลังเลิกเรียน ฉันเดินกลับบ้าน กับเพื่อนสนิทของฉัน ลิลลี่

ฉันบอกเธอเกี่ยวกับแดน และว่าเขารักสัตว์อย่างไร

ลิลลี่บอกว่า "บางทีคุณอาจจะเป็นเพื่อนกับเขาก็ได้

เขาดูดี"

ฉันคิดถึงมันและตัดสินใจที่จะให้มันลอง

วันต่อมา ผมถามแดนว่า เขาอยากจะทำกับผมและเพื่อนๆ ระหว่างมื้อเที่ยงไหม

เขาบอกว่าใช่ และเราทุกคนก็กินด้วยกัน

แดนเล่าเรื่องตลกเกี่ยวกับเมืองเก่าของเขาให้เราฟัง และเราก็หัวเราะกันมาก

ทุกวัน แดนกับฉันเป็นเพื่อนกัน

เราเล่นด้วยกัน เรียนด้วยกัน และพูดถึงเกี่ยวกับหลายสิ่งหลายอย่าง

ผมพบว่าแดนฉลาดและใจดี

เขาช่วยฉันด้วยการบ้านของฉันและฉันช่วยเขาด้วยภาษาไทยของเขา

But even though we were friends, I still did not think of Dan as special.

He was just another friend.

Or so I thought.

Part 2: Growing Closer

One Saturday, our school organized a trip to a beautiful park outside our town.

We were all excited.

We could explore the park, have a picnic, and play games.

When we arrived, the teachers told us to stay in groups.

Dan and I ended up in the same group with Lily and a few other friends.

The park was huge, with big trees, colorful flowers, and a sparkling lake.

We decided to walk to the lake first.

Dan had a map, and he led the way.

As we walked, Dan and I talked about our favorite places.

I told him about a secret spot in my town where I like to watch the sunset.

Dan said he loved sunsets too.

When we reached the lake, we sat down to have our picnic.

Dan shared his snacks with everyone, and we all had a good time.

After eating, we played games.

Dan was really good at games and helped our team win many times.

I was impressed by how fun he was.

Later in the afternoon, we all decided to rest under a big tree.

Dan and I sat next to each other.

We talked about our dreams and plans for the future.

แต่ถึงแม้ว่าเราจะเป็นเพื่อนกัน ผมก็ยังไม่คิดว่าแดนจะพิเศษ

เขาเป็นแค่เพื่อนอีกคน

ฉันก็คิดอย่างนั้น

ส่วนหนึ่ง 2: เติบโตใกล้ชิด

หนึ่งวันเสาร์โรงเรียนของเราจัดทริปไปยังสวนสาธารณะที่สวยงามนอกเมืองของเรา

เราตื่นเต้นกันมาก

เราสามารถสำรวจสวนสาธารณะ มีปิกนิก และเล่นเกม

เมื่อเรามาถึง ครูบอกให้พวกเราอยู่เป็นกลุ่ม

แดนกับฉันลงเอยด้วยกลุ่มเดียวกับลิลลี่ และเพื่อนอีกสองสามคน

สวนแห่งนี้มีขนาดใหญ่ มีต้นไม้ขนาดใหญ่ ดอกไม้หลากสี สีสัน และทะเลสาบประกายระยิบระยับ

เราตัดสินใจเดินไปยังทะเลสาบก่อน

แดนมีแผนที่ และเขานำทางไป

ขณะที่เราเดิน แดนกับผมได้พูดถึง สถานที่โปรดของเรา

ฉันบอกเขาเกี่ยวกับจุดลับในเมืองของฉัน ที่ฉันชอบดูพระอาทิตย์ตกดิน

แดนบอกว่าเขารักพระอาทิตย์ตกด้วย

เมื่อเราไปถึงทะเลสาบ เรานั่งลงเพื่อปิกนิก

แดนแบ่งปันอาหารว่างของเขากับทุกคน และเราทุกคนมีช่วงเวลาที่ดี

หลังจากกินเสร็จแล้ว เราเล่นเกมกัน

แดนเก่งในเกมและช่วยให้ทีมของเราชนะหลายครั้ง

ผมประทับใจที่เขาสนุกแค่ไหน

ต่อมาในช่วงบ่าย เราทุกคนตัดสินใจที่จะพักผ่อน ภายใต้ต้นไม้ใหญ่

แดนกับฉันนั่งข้าง ๆ กัน

เราพูดถึงความฝันและแผนการของเราในอนาคต

Dan said he wanted to become a vet because he loves animals.

I told him I wanted to be a teacher.

We both laughed, thinking about how different our dreams were but how nice it was to share them.

As the sun started to set, the sky turned orange and pink.

It was beautiful.

Dan and I walked to the edge of the lake to get a better view.

We sat down and watched the colors change.

It was quiet and peaceful.

I felt happy and calm.

"Thank you for being my friend, Mia," Dan said suddenly.

"You made my new school feel like home."

I smiled and replied, "Thank you for being my friend too, Dan."

"I'm glad you're here."

That moment made me see Dan differently.

He was not just another friend.

He was someone special.

He was kind, funny, and caring.

He understood me, and I understood him.

I realized that I liked being with him more than anyone else.

After that day, Dan and I spent even more time together.

We did our homework together, went on walks, and talked about everything.

My feelings for Dan grew stronger.

I found myself thinking about him all the time.

I liked his smile, his laugh, and how he always made me feel better.

One evening, Dan invited me to his house.

แดนบอกว่าเขาอยากเป็นสัตวแพทย์ เพราะเขารักสัตว์

ฉันบอกเขาว่าฉันอยากจะเป็นครู

เราทั้งสองหัวเราะ, คิดว่าความฝันของเราแตกต่างกันอย่างไร แต่วิธีการที่ดีก็คือการแบ่งปันพวกเขา

เมื่อดวงอาทิตย์เริ่มตั่ง ท้องฟ้ากลายเป็นสีส้มและสีชมพู

มันสวยงามมาก

แดนกับฉันเดินไปที่ขอบทะเลสาบ เพื่อชมวิวที่ดีขึ้น

เรานั่งลงและดูการเปลี่ยนแปลงของสี

มันเงียบและสงบ

ฉันรู้สึกมีความสุขและสงบ

"ขอบคุณสำหรับการเป็นเพื่อนของฉัน, Mia," แดนกล่าว ว่าจู่ ๆ

"คุณทำให้โรงเรียนใหม่ของฉันรู้สึกเหมือนอยู่บ้าน"

ผมยิ้มแล้วตอบว่า "ขอบคุณที่เป็นเพื่อนผมเหมือนกัน แดน

ฉันดีใจที่คุณอยู่ที่นี้"

ช่วงเวลานั้นทำให้ฉันเห็นแดนแตกต่าง

เขาไม่ได้เป็นแค่เพื่อนอีกคน

เขาเป็นคนพิเศษ

เขาใจดี ตลก และห่วงใย

เขาเข้าใจผม และผมเข้าใจเขา

ฉันตระหนักว่าฉันชอบอยู่กับเขา มากกว่าคนอื่น

หลังจากวันนั้น แดนกับฉันใช้เวลาอยู่ด้วยกันมากขึ้น

เราทำการบ้านด้วยกัน เดินต่อ แล้วก็พูดเรื่องทุกอย่าง

ความรู้สึกของฉันที่มีต่อแดน แข็งแกร่งขึ้น

ผมพบว่าตัวเองคิดถึงเขาตลอดเวลา

ฉันชอบรอยยิ้มของเขา หัวเราะของเขา และวิธีที่เขาทำให้ฉันรู้สึกดีขึ้น

เย็นวันหนึ่ง แดนเชิญผมไปที่บ้านเขา

I was excited to meet his family and see Max, his dog.

When I arrived, Dan's parents were very welcoming.

Max was just as friendly as Dan had described.

We played with Max and had a great time.

After dinner, Dan and I sat in his garden.

The stars were shining brightly.

Dan looked at me and said, "Mia, I have something to tell you."

My heart started to beat faster.

"What is it, Dan?"

Dan took a deep breath and said, "I really like you, Mia.

Not just as a friend.

I like you a lot."

I felt my cheeks get warm.

I smiled and replied, "I like you too, Dan.

A lot."

Dan smiled back and held my hand.

We sat there, holding hands, under the starry sky.

I felt so happy.

Dan was no longer just a boy I met at school.

He was someone I cared about deeply.

He was my best friend and someone I loved.

From that day on, Dan and I were together.

We shared many more adventures and dreams.

Our friendship grew into something beautiful, and I was grateful for every moment we spent together.

I had found someone special in Dan, and I knew we would always be there for each other.

ผมตื่นเต้นมากที่ได้พบครอบครัวของเขา และเจอแม็กซ์หมาของเขา

ตอนที่ฉันมาถึง พ่อแม่ของแดนก็ยินดีต้อนรับ

แม็กซ์เป็นมิตรเหมือนที่แดนอธิบายไว้

เราเล่นกับแม็กซ์และมีช่วงเวลาที่ดี

หลังจากอาหารเย็น แดนกับฉันนั่งในสวนของเขา

ดวงดาวกำลังส่องแสง

แดนมองผมและพูดว่า "มีอะไรบางอย่างจะบอกคุณ"

หัวใจฉันเริ่มเต้นเร็วขึ้น

"มันคืออะไรแดน?"

แดนหายใจลึก ๆ แล้วพูดว่า "ฉันชอบคุณมาก มีอะไร"

ไม่ใช่แค่ในฐานะเพื่อน

ผมชอบคุณมาก."

ฉันรู้สึกว้าวกับใจของแดนอบอุ่นขึ้น

ผมยิ้มแล้วตอบว่า "ผมชอบคุณเหมือนกัน แดน"

เยอะมาก"

แดนยิ้มกลับมาและจับมือฉัน

เรานั่งอยู่ตรงนั้น จับมือใต้ท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยดวงดาว

ฉันมีความสุขมาก

แดนไม่ได้เป็นเพียงเด็กผู้ชายที่ฉันพบที่โรงเรียนอีกต่อไป

เขาคือคนที่ฉันแคร์อย่างลึกซึ้ง

เขาเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของฉัน และคนที่ฉันรัก

ตั้งแต่นั้นวันนั้น แดนกับฉันอยู่ด้วยกัน

เราแบ่งปันการผจญภัยและความฝันอื่น ๆ อีกมากมาย

มิตรภาพของเราเติบโตเป็นสิ่งที่สวยงาม และผมรู้สึก

ขอบคุณสำหรับทุกช่วงเวลาที่เราใช้เวลาด้วยกัน

ผมได้พบคนพิเศษในแดน และผมรู้ว่าเรายังคงจะมีสำหรับแต่ละอื่น ๆ